

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen JJ

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen JJ", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 , s. 77. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-jj-txt-shoot-id41975d72-8e2a-45eb-9bd0-e415e7f75c9c.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Gjæstebudet.

hellere maaskee: *In vino veritas,*

eller: Nattetimen.

(Grundstemningen vil da blive en forskjellig i Forhold til Titelen.)

Fortælleren gaaer og spadserer i Otteveiskrogen for at søge Eensomhed. Da møder han en Ven, »skjøndt han snarere kun havde ventet at finde en opskræmmed Fugl«. Han fortæller ham nu Alt om hiint Gjæstebud. Ved Modsætningen af Skovens dybe Stilhed tager Fortællingen om den larmende Nattetime sig bedre ud, mere phantastisk. –

Foredrag over Eros.

Der samles Personerne: Johannes med Tilnavn Forførelsen, Victor Eremita, Erindringens ulykkelige Elsker, Constantin Constantius, »et ungt Menneske«. Denne Sidste, et aldeles ungt Menneske, holder et Foredrag, hvori han beviser, at Elskoven og den sandelige Lyst er det Latterligste af Alt (dens frygtelige Consequentser – at faae Børn; samt at Mennesket i denne Lyst narrer sig selv og blot tjener Tilværelsen). Han benytter en Afhandling af Henr. Cornel. Agrippa: *de nobilitate et præcellentia foeminæi sexus*« (som jeg eier). Ved at benytte dens Naivitet bliver den comiske og humoristiske Virkning sikkret.

Bestemmelsen er, at Enhver skal lægge en bestemt oplevet Kjærlighedshistorie til Grund for sit Foredrag. – Det unge Menneske erklærer imidlertid, at han ikke kan tilveiebringe nogen saadan, da han altid har været klog nok til at holde sig udenfor. »Man kan blive sig selv comisk ved at komme til at deeltage i en Pige, hvis Væsen altid er Piat. Skal man have med dem at gjøre, maa man kun forføre«.

Gjæstebudet begynder med en Situation. De ere samlede i en festlig oplyst Sal, hvor der er Taffelmusik (af Don Juan); de selv er paa det Pragtfuldeste og en Tjener til Hver især. Medens Taffelmusiken lyder, reiser Victor Eremita sig op og foreslaaer, at man først skal afsynge den Vise:

Mit fulde Glas og Sangens raske Toner.

Virningen heraf viser sig strax paa de tilstedeværende Herrer, der let opdage det Humoristiske i, at et saadant Selskab i sin phantastiske Modsætning til Drikkevise-Perioden afsynger en Drikkevise.